

Es Ca d'Inca

Lladrarà cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PESETA CUATRIMESTRE: ESTRANJER: DUES IDEM IDEM.

PAGO PER ADELANTAT

Es Ca d'Inca
Sr. D. Ramón Soler de la Plana,
Ribera,
Palma

Modo com se deuen escriurer els noms dels pobles de Mallorca III.

Alaró, antes se deya Santa Maria de *Olerono*; y tal vegada sa etimologia ve de *Olerón*, població francesa dels Pirineus, de hont devía descendir el Visconte de Bearne, que vengué a la Reconquista.

Alcudia, que significa *pujol*, abans tenia el nom de *Guinyent* derivat de *Ginien*, paraula arábica que vol dir *horts*.

Algaida, es equivalent a *bosch* y també a *laguna* o *albufera*.

Alquería Blanca. Del nom árabe *Alquehir* ve *Abqueria*, que primerament significava casa de camp o de fora vila, y mes tart llogueret de poques cases.

Artá, en temps dels moros *Yartan*.

Banyalbufar, ve de *Bany al Bahar*, equivalent a *cases de mar*. De la mateixa rel *bany* (construcció) se deriva alterada la *a* en *u*, Buryola.

Binissalem, Biniali, Biniamar y tots els demés que comensan amb *Bini*, son noms propis precedits d' aquesta paraula árabe que equival a *casa* o *família* d'en Salem, Ali, Amar, &. El primer d'aquests pobles toca escriurerse amb *ss* doble, perque axí ho demana la fonètica, y perque *Salem* es nom propi y tenguent el valor la *s* com si estás en el principi de la paraula, vataquí com la *s* may pot esser suau, sino forta.

Caimari, lo mateix que Moscarri, es una paraula arábica composta d'un nom propi, y la veu *arig*, suprimida la última lletra, que

significa *tenda*. Segurament qu' altre temps se diria Caymarig, Moscarig; axí com encare se diu Fartarig, Caldarig, Mofarig, Adarig, Fotlarig y moltes altres d'igual terminació.

Calonja, *Cala-lonja* o llarga. Campos, del llatí *campus* que significa un *pla* molt gran.

Cap d'allá, Cap de Pera, & ¿Sería idò falta ortogràfica escriurer Pontdinca?

Consell, en temps de la Reconquista *Conxel*, se pronuncia Consey, covertint la *ll* amb *y* grega, com solem fer amb tantíssima frecuencia els mallorquins.

Deyá, pareix derivat de *ad-dar* (la casa), o millor del diminutiu *ad-daya* (aldea o llogueret.)

Esglayeta, diminutiu de *esgleya* (esglesia), com se deya antigament, del llatí *ecclesia*.

Esporles, ve del llatí *Sportulæ*, que vol dir senayetes o senayons, que segurament s' ocuparian en fer els seus primers vehins.

Establiments, perque se formá de les moltes finques o porcions de terra que s' establiren de les possessions Son Gual y Sarriá.

Felanig, nom arábich de significació desconeguda s'ha de esd' escriurer amb *g* final, lo mateix que Andraig, Costig, Fornaluig, Mortig, Ferruig, Crestaig, Pastorig, Balig, Castellig, &. Molt repugnancia n' hi ha que tenen en escriurer *g* final, y escriuen *tx*, pero creim que ho fan malament; donchs els documents antics qu' hem tengut la satisfacció de veurer referents a Felanig, a Andraig, y a altres pobles, ho duen amb *g* final. Objec-

tarán qu' amb *tx* com que sia mes conforme a la fonètica: passi; pero aquí, fundat amb aquesta rahó, s' atrevirá a escriurer *Roitx*, *puitx* y altres paraules semblants que produexen el mateix so que Felanig? Ademés amb *g* final se conserva y recorda millor l' etimologia arábica. Per axò no es estrany que 'l gran Quadrado escriga invariablement Felanig, que es així com s' ha d' escriurer.

Fornaluig, (forn de la *ribera* o costa) paraula que se compon del mallorquí *forn* y del árabe *alluch* que significa costa o vovera.

Inca, antigament s' escrivia *Incha*, pero es sabut qu' altre temps la *ch* se pronunciava *c*, axí com are quant está al final de paraula (*foch*), y com el llatí (*charitas*).

Llorito; del seu Santuari que está baix l' advocació de nostra Senyora de Loreto.

Lloseta, ve d' una alquería anomenada *Lauset*.

Llubí, no fa molt nombrat *Castell llubí*, a causa d' una fortaleza qu' els documents llatins anomenan *Castro lupino*, Castell del llop. Si se volia recordar millor l' etimologia llatina, convendria més no acentuar la *i*.

Lluchalcari, que vol dir *Alqueria de la ribera*.

Lluchmajor; de *lluch* o *alluch* que significa ribera o costa de mar, y *major* per esser la mes llarga entre les seues vehinades.

Manacor, a n- el pareixer es d' etimologia arábica de significació ignorada, lo mateix que Mancor, que es regular que sia contracció d' una mateixa paraula.

Marratxí, lo mateix que tants

d' altres pobles, d' origen sarrahí, qual significació es desconeguda.

Muro, ve del llatí *murus*, axò es, *murada*, qual forma té en algunes parts aquest poble.

Petra, (*pedra*) nom llatí den temps dels Romans que, lo mateix pue tants d' altres noms, respectaren els Moros durant les cinch centuries que dominaren dins Mallorca.

Pollensa. Cinch poblacions romanes en la nostra Illa cita Plinio, a saber: Palma, Pollentia, Sinium, Cunici y Bocchoris (avuy Bóquer). *Pollentia*, vol dir la poderosa, la rica, que val molt. (V. *Historia de Pollensa*—Rotger.)

Puigpunyent, anomenat axí a causa de lo molt *punyent* o agut que es l' alt Puig de Galatzó, a qual peu está aquell poble.

Randa, en temps dels Moros *Arrenda*.

Sa Pobla, antigament se deya *de Huyar Alfahs* (ayguas del prat), després *de Hoyalfas*, y ultimament desde el sigle XVI, tant sols Sa Pobla. Encare n' hi ha dins Mallorca que son tant *retrogados*, per no dir altre cosa, que seguint *la corrent oficial* escriuen *La Puebla*. Cuantre aquesta corrent, que s' hauria de desterrar una vegada pera sempre, porém presentar 1.er molts de codichs vells ferm en llatí, en mallorquí y en castellá; 2.^{on} dos sellos antichs del Ajuntament d'aquesta Vila, amb los quals se marcan encarare(!) tots els documents oficials; y 3.er el vot del immortal Quadrado que primer també seguía aquella corrent incalificable.

Santanyí, de *Sancti Agni* o millor de *Sancti Agnini*. A pesar de lo garrafal que es el desbarat, encare n' hi ha que s' atrevexen a escriurer *Santañy*.

Sant Llorens, que no fa molt que s' deya *del Cardassar*, o sia lloch de molts de carts.

Sant Lluís, llogaret d' unes vint cases, qu' abans se deya *Gatamoix* (!) del árabe *Cacamautx*.

Selva, es probable que venga de la paraula llatina *Silva*, axò es, bosch o gran espessura d' arbres. Els sarrahins li deyan *Xiluar*.

Sineu, antigament Sixneu, tal vegada ve de *Sinium* o *Cinium*, població llatina nombrada p' en Plinio.

Sóller, en el Llibre del Repartiment anomenat *Suliar* y en les Cròniques *Soyler*, no s' sab cert lo que significa, si ben' hi ha que diuen que significa *copinya* de mar, a la qual s' assembla algun tant la seua orografia, (V. *Historia de Sóller*.—Rutlan.)

Son Servera, que vol dir *so d'en Servera*, o lo que es *d'en Servera*; donchs aquest nom en el principi era el de una possessió d'un tal Servera. Moltes altres vegades té una significació distinta; per eczemple: Son Sardina, Son Sigala, Son Corp, Son Trobat, Son Pi, & Vejas *Baleares* 1071—Piferrer, nota 1; y *Descripcion del castillo de Bellver*—Jovellanos nota 12. ahont se podrá veurer l' etimología dels articles mallorquins *son, sona, es, sa, can, cas, &*.

Valldemossa, antigament *Valldemuza*, perque la vall ahont está situada aquesta vila, antes de la Reconquista era, com es sabut, d' un moro molt rich anomenat Muza.

Vilafranca, axí anomenada perque respecte d' alguns drets reyals obtengué certa franquesa, aixó es, cert privilegi que no tenían les altres viles.

P.

Goigs de la devota figura

DE CRISTO CRUCIFICAT

QUE SE VENERA EN LA PARROQUIAL IGLESIA DE LA CIUTAT D'INCA

Trobantnos demunt la festivitad de l'Assensió de Nostro Senyor, día, en que la ciutat d'Inca celebra la gran festa de sa prodigiosa Figura del Sant Cristo, hem volgut publicar els seus antichs goigs que canten l' historia del miracle de la suor que derramá, ja que no hem tengut lleguda per anar a treure l' acte notarial que ho testifica. Un altre día será, si Deu ho vol.

Del Sant Cristo la figura de Inca el temple major;
derramant el seu suor,
nos convida ab gran dulzura.

Setembre a nou sobre vint,
del any set, en mil siscens,
trobantse alli molts presents
se admiraren, advertint:
que suave, y asegura
tal prodigi sens error;
derramant, etc.

Determiná lo Ordinari,
se quedás autentica;
lo qual fonch executat
per Pere Fiol notari:
cuya auténtica escriptura
dona en el fet tot valor;
derramant, etc.

En el temple congregats,
molts veren aquest portento
de son cor ab gran contento
rector, batle y los jurats;
reputant per gran ventura,
admirar aquest favor;
derramant, etc.

Ab molta copia tres dias,
y los tres passats después,
altre volta suá mes,
causant a tots alegrías:
al veura aquella hermosura
fer patent son gran amor;
derramant, etc.

De los dos conventos los frares
tan gran prodigi observaren,
y entre pasmos alabaren
á Deu per obres tan raras
ditxosa la criatura,
qui lográ de tal honor
derramant, etc.

Del temple del hospital
ahont era venerat,
fonch luego trasladat
á aquesta parroquial:
perque en major positura
los cultos rebés millors;
derramat, etc.

Bé et pots gozar, vila bella
de Inca per molt venturosa;
mostret pero dadivosa,
en vés la seua capella:
aquest adornar procura,
honorant a ton redentor;
derramant, etc.

Escoltem la seua veu
qui dona para salvarnos,
y si tant se digne amarnos;
amarlo nostron cor deu
ab caridad viva y pura,
com á tal benefactor;
derramant, etc.

Cuant se puga desitjar,
aquí se troba aprontat,
en el qui está figurat
sobre aquest sagrat altar:
seria cosa molt dura
negarse á son resplandor,
derramant, etc.

Ell es el qui tot ho dona,
vida, salut y tot bé,
y de ell á los mortals ve
la celestial coroná:
ab ell se té, ben segura,
sens ell pero etern dolor;
derramant, etc.

Las Llagas mostra patens,
perque alli se puga encontrar;
lo qui pot aconsolar
en los máls, per mes que urgents?
per cualsevol amargura
alli hayá preciós licor;
pues derramant son suor,
nós convida ab gran dulzura,

De este mon en la clausura
perque habitem sens temor;
derramant el seu suor,
nós convida ab gran dulzura.

TRES INDICIS

(D'EN HARTZENBUSCH)

Tres coses hi ha a qualsevol ciutat, qu'un observador o viatger les pot conèixer tot d'una, a primera vista: s'educació, es geni artístic d'es seus habitants, y que tal es sa policia.

¿Veys per on-se-vuya y arren p' rets màscarades, retxades amb carbó o guix y descrostades a trossos? ¿Veys estatuës sense nas ni dits, àbres maltractats, amb llenques de peladura que los penjen?... Iddò digau que en aquesta ciutat hi há mala educació, poca amor a ses Arts y una policia com-se-vuya.

Comensa un atlotell esburbat per mascarar o retxar una paret, y no l'esculpen... Vendrà dia en que s'atrevirá a mascarar sa reputació més neta.

Avuy apedrega una escultura y fa malbé un abre... Vendrà dia en que apedregará y ferirá carn humana.

Ses autoridats que dexen aná a lloure a n'es qui embruten sa paret y maltracten s' abre o s' estatua, també dexarán créixe y aumentá tots aquells qui qualque dia ho abruserán tot.

Era diumenge y no feren festa

No se conogué diumenge passat que fos el primer dia de Maig. Els obrers o socialistes que feya uns quants anys anaven alts de barret fent estols y manifestacions, enguany no han piulat. Sant primer de Maig deü estar tot quexós dels seus devots inquerós per no haverli fet festa amb sermó y possessó amb bandera alsada.

Noltros qui ja tenien les portes embarrades, plenes de pitjes y puntals per si acás assaltaven a la Redacció, per haver sentit dir, amb altres ocasions, que volien venir a girar les caxes de l' impremta de nostro editor, En Pieres, nos hem venturosament enganyat.

Esta vint: si nostros obrers no tenen punydors esters que los alsurin y los treguen de pollaguera, son mansos com a xotets de cordeta. Entany vengueren quatre ciutadans a predicarlos el sermó de la diada cosit de desbarats, que no s' aguanten ni apuntalats, y tengueren festa. Enguany, no han venguts propagandistes y tot es estat pau y tranquilidat.

Treguem per conseqüència d'això, que si no hi havia aquesta ensenyansa lliure, que trastorna les inteligencies y corromp els cors, no se veurién envestits els Maures, ni perseguides les possessons pasífiques del culte catòlich.

La premsa acusa que per Espanya, per celebrar el primer dia de Maig, s' han fets mitins amb forsa de discursos; però que per tot ha reynat el major orde. Mem si nos haurem d' arribar a convence qu' els frys del trebay, (els estraviats) encara te-

nen més sindéricis y son homos de més orde, que certs diputats y polítichs, que nos fan lleys, qu' en fer mitins ells, hi ha accidents que canten credo y qu' els delegats de l' autoridat tenen sempre que reprimir.

Assent aixís, no es ilustració qu' ens fa falta, que a n-els literats de la traga los ne sobra, sinó una cosa que se diu **temor de Deü.**

CRONICÓ

Abril de 1904

Dia 22.—Palma: el Rey visita el cap Enterrocat, es Castell de Bellver, ses tendes de campanya, sa fábrica de catifes del Sr. Vidal, sa Casa de Misericordia y el Cortè del Carme. Sa festa marítima y ses iluminacions del vespre resulten brillants.

—La reina de Portugal se dirigeix a son país.—A Saragossa, s'ha descubert una fábrica de billets falsos.—El tratat franchinglés ha passat a sa categoria d'assunto palpitant y, com sempre, d'arma terrible contra el Govern.

Dia 23.—El Rey y sos acompanyants visiten ses coves de s'Ermita, el port d'Alcudia y el de Pollensa, en el qual no pot desembarcar a causa del temporal que s'es mogut.

—La *Cazeta* publica un decret suprimint sa Junta superior de presons, que s' substituïda per un Consey penitenciari.—Son molt ben rebudes ses reformes que l' Sr. Sanchez Toca projecte en la lley orgánica.

—El President de sa república francesa se dirigeix a Italia.—Telegrames de Seul diven que 'ls japonesos han passat el Yalú.

Dia 24.—A les cinch del capvespre el Rey arriba a Pollensa, el reben ses autoridats y tot el poble que l' aclama seguint seguit, se dirigeix a la parroquia aont se canta una salve. Axi com era tart se desisteix de sa visita a n-eu *Calvari* y se'n torna camí del port.

—El ministre d'Estat fa favorables declaracions relatives a nostra influencia a Marroch, com a resultat del conveni franchinglés.—A Portugal han estat disoltes les Càmares.—El president Loubet arriba a la Ciutat Eterna y, segons contenen es molt aplaudit p' els radicals italians.

Dia 25.—El Rey arriba sens novedat a Ervisa, se dirigeix a la Catedral aont se canta un *Te-Deum* y més tart inaugura el monument a n-el general Vara de Rey. Devés les onze s'en va cap a Melilla.

—El Sr. Maura se separa del Monarca per anarsen a Madrit, passant per Alecant. Quan sortia d'aquest punt una guarda de criminals apedregaren y tiraren tirs a n-el tren que l' conduïa, per fortuna no l' feriren ni a ell ni a n-els altres passatjers.—Surten de Madrit cap a Paris el Srs. Silvela y Dato; aquest viatge dona lloch a molts de comentaris.—Els republicans de Madrit fan onze mitins pera protestar de les manifestacions monárquiques de Barcelona.

Dia 26.—Tot el recte y sá esperit nacional se subleva y protesta noblement indignat contra el nou y ecsecretable atentat contra el Sr. Maura. Aquest arriba a Madrit y reb infinites felicitacions.—El violent temporal obliga a s'escuadrilla regia a modificar el viatge, entrant d'arribada forsosa a Almeria.

—Loubet es obsequiat en Roma ab banquetes y recepcions. En tots ells apareix sa nota de fraternidat sectaria.

Dia 27.—Fins are han estat detenguts catorze sauatjes dels molts que prengueren part en l'atentat a Alecant contra el president del Consey.—Viatje regi: a Almeria se canta un *Te-Deum*, visites y recepcions de costum y una *corrida de toros*.—Consey de ministres: s'ocupa molt especialment a sa preparació del presupost, creguense que serán aumentades ses cifres dels mateixos. S'acorda el regonexement de la nova república de Panamá.

Dia 28.—D. Alfons XIII surt dematinada en el *Giralda* cap a Malaga. L'hermosa capital andalussa reb a n-el Rey ab extraordinari entusiasme.—Un periòdich fa corre la bola que concedirán a n-el Sr. Maura el ducat de Mallorca ab grandesa d'Espanya.

—Les noves de Russia y Japó participen que se nota gran activitat en les forses beligerants, tan terrestres com marítimes, esperanse prest combats molt importants.

Es CRONISTA.

Lladrades y moxonies

Recomanam la lectura de nostros articles: «Modo com se deuen escriurer els noms dels pobles de Mallorca» que son autor, qu' es desconegut com escriptor, ha fet un treball de mèrit, donchs que descriu la etimologia de tots els pobles mallorquins.

Mossen Joan Coli es estat nomenat, p' el senyor Bisbe, rector de l' esglesia de Sant Francesch d'aquesta ciutat a causa d' haver renunciat dit càrrech, qu' ha desempenyat molts d'anys, Mossen Pere Joan Ferrer y que are li es impossible continuar per falta de salut.

També Mossen Coli ha rebut el nomenament de notari eclesiástich d'aquesta ciutat, per defunció del que ho era Mossen Pau Ferrer.

A nostres esglesies se celebra el Mes de Maig dedicat a la Verge Maria, amb molta solemnidad.

A la Parroquia y S. Francesch han adoptat el que ha compost Mossen Miquel Costa per fer aquesta devoció.

La festa de la Mare de Deu del Roser, que tengué lloch diumenge a Sant Domingo, sortí del tot lluida y solemne,

El Pare Fornés amb los dos sermons que fé, entrunyellá dues hermosíssimes coronas de alabanses a la Reyna de les Flors, a na qui tots els sers de la naturalesa rendeixen homenatge y adoració.

La concurrència fonch bastant nombrosa.

Carters: molts dels nostros subscriptors dels pobles se quexen sovint de que no reben Es CA D'INCA y noltros sabem cert que los ho enviam.

Fa mala sang qu'un qui paga en bons doblers la subscripció no siga ben servit; y més mos ne fa a noltros haver de perdre els subscriptors per aquests ditxosos carters. Si tan el desitjen llegir que ho digan y los ho regalarem, amb tal que no s'aturin el de nostros subscriptors.

¿Ho sentiú carters de Sa Pobla?

A la esglesia parroquial s'está fent una tenda nova dirigida per D. Juseph Castellá per posar l'hermosa estatua de la Concepció de la capella a l'altar major.

Segons nos diven aquets cassadors que tenim per Inca, han resultat cassadors de nom y de fets, donchs s'entretenen cassant faves y metles dels camps dels contorns de nostra ciutat.

A n-els conredors no los faltava altre cosa, després del rovey y poy que s'es posat a n-els sembrats y la plaga a n-els ametllarás, qu'are los cassassin son fruit.

El mercat que se celebrá dijous passat, en aquesta ciutat, se ve molt poch concorregut, per esser un dels *dijous bons* que tenim. Se feren poques transaccions y el preus que regiren se poren veurer en el nostro Bolletí comercial.

Divenres en sa nit, a una casa del carré de Mallorca tregueren el serigot de sa bassa y li amollaren a n-el carré porque anás a n-el torrent, fent una pudó de trenta mil dimonis que despertá els veinats. ¡No hi havia qui ho güentás! Alguns mudaren de quarto; pero ca... va esser necessari treure els esperits per asistí a n-els acubats.

Quant el Batle en tengué noticia e-hi enviá un municipal en dos homos y amb aigua ho feren net.

Llástima de l'abono que s'es perdut!

Publicacions rebudes

El nombre 138 de *Lo Missatger del Sagrat Cor de Jesus*, revista mensual del Apostolat de la Oració, ab trebays de Mos. Félix Sardá, d'En Joaquin Vila, S. J., de Mos. Francesch de P. Ribas, d'En Joseph Paradedá, diáca y d'En Joseph Rafel Carreras. Ben vingut sia.

El nombre 40 de la revista *Montserrat*, ab trebays d'En Joan Alzina y Melis, d'En Ramón N. Comas, d'En Rafel Masó y Valentí y d'En Ricart Aragó.

Els núms. 680 y 765 de les revistes agrícoles *El Labriego y L'Art del Pagés*.

El núm. 122 del setmanari de gresca ab ninots ¡*Cu-Cut!*

Bolletí comercial

Mercat d' Inca

Preus que regiren a n'aquesta ciutat dijous passat:		pessetes
Bassó.	es quintá . . .	a 87'00
Xexa.	sa cortera . . .	a 19'25
Blat.	id. . .	a 19'55
Ordi.	id. . .	a 11'50
Id. forasté.	id. . .	a 10'25
Sivada.	id. . .	a 8'50
Id. forastera.	id. . .	a 7'25
Faves cuitores.	id. . .	a 19'00
Id. ordinari.	id. . .	a 18'50
Id. per bestia.	id. . .	a 18'00
Blat de les Indies.	id. . .	a 16'00
Mongetes de confit.	id. . .	a 45'00
Id. blanques.	id. . .	a 36'00
Fasols.	id. . .	a 36'00
Ciurons.	id. . .	a 24'00
Gallines.	sa tersa . . .	a 0'80
Galls.	id. . .	a 0'70
Conis.	id. . .	a 0'30
Ous.	sa dotzena . . .	a 0'85
Patates.	es quintá, de 6 . . .	a 10'00
Moneacos.	id. . .	a 5'00
Figues seques.	id. . .	a 6'00
Olives.	sa barsella de 1'50 . . .	a 3'50
Safra.	s'unza . . .	a 3'50

Moviment de població

Inscripcions fetes en el registre civil d' Inca durant els dies que s'espressen.

Mes d' Abril

MORTS

Día 15 María Estrany Seguí, 20 mesos, meningitis cerebral, Muntanera.

Día 16 Maria Vert Pujades, 8 mesos, bronco neumonia, Monjas.

Día 17 Teresa Perelló Quetglas, 44 anys, casada, tuberculosi, Distrit 4.º

Día 17 D. Pau Ferrer Seguí, 60 anys, Pvre, hemorragia cerebral, Creu.

Día 19 Maria Coll Ferrer, 27 mesos, rosa, Martí Metge.

Día 19 Margalida Sampol Antich, 5 anys, meningitis, Lioseta.

Día 21 Pere Ramis Esposit 5 anys, meningitis cerebral, Distrit 3.º

Día 23 Catalina Rexach Socias 2 anys, rosa, S. Bartomeu

Día 23 Gabriel Cortes Aguiló, 1 any, pulmonia, Comers.

Día 24 Margalida Payeras Tortella, 1 any, meningitis, Martí Metge.

Día 24 Gabriel Cortes Fuster, 2 anys, Bronco neumonia, Major.

Día 24 Francesch Gelabert Bisellach 2 anys, Bronco neumonia Cep,

Día 24 Leonardo Anduaga Lizarralde 22 anys, meningitis aguda, Major.

Día 26 Concepció Romeu Pego 16 mesos, meningitis S. Bartomeu.

OSSOS Y LLEPADURES

Impossibles

El tot de la lampisteria: Fer una lámpara per iluminar els cegos d'enteniment.

El tot de la fusteria: Fer cames per caminar l'Espanya.

El tot de la medicina: Curar totes les llagues socials.

El tot de la sastreria: Fer una casaca per un còs d'exèrcit.

Estot d'un dentista: Fer una dentadura per la boca d'un port.

Es tot d'un ministre de foment: Donar impuls a ses obres... de misericordia.

Es tot d'una modista: Adornar ses faldes des puig de Sta. Magdalena.

Es tot d'un bevedor: Beure ab s'as de copes.

Es tot d'un soldat: No menjá ciurons.

Es tot d'un cego: Veurer s'arribada del Rey.

Es tot d'un sórt: Sentí ses potades d'una formiga.

Es tot d'un menescal: Sangrar es cavall de bastos.

Es tot d'un taverné: No servir tasons d'aigo.

Es tot d'un retratista: Retratar sa cova a sa llune.

Es tot d'un corredor: Fer vía sense corre.

(A n'el jardí publich)

—Podrian fer el favor de dirme si aquesta herba perteneix a la familia de les vauñes? pregunta un coriós a un municipal.

—No, senyor, perteneix o s'Ajuntament!

Trebay y Llibertat.— Els jornalers d'un poblet d'Aragó, demaren l'any 1868 trebay y llibertat.

Es batle, sabí de llogaret ab rivets de filosof, atura es barullo diguentlos:

—Llibertat no vos ne puch dar, porque que no se qu'es, però trabays no vos ne faltarán.

Fuga de consonants

e .o.o .o. .e. .a.a.e.
 .e. .a.e. .e. .u.e.
 .o. .e.i.a.i.a .é.
 .u' e. .e. .e. .o. .e .o.e.
 .ue .e .o .ue .u e. .e.a.e.

El sen Xarogues.

Sa solució diumenge que vé

SOLUCIONS A LO DEL NÚM. PASSAT

A l'endevinaya popular: *Una figuera de moro.*

AVIS

Se desitja vendre llibres, de medicina y altres arreus e instruments de metge, qu'eren de D. Jaume Pujades. Estarán de manifest, en la casa que habitá dit Sr., Carré del Rosari-1. Inca.

Tip. de Pere A. Perras S. Francesch 23, Inca.